

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையபிள்ளை

LeRédacteur
S.CANDIAH PILLAI

ஒரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ னு மாசி மீ உக வ (12-3-36)

No. 13.

தாயுமானவர்.

கண்ணார நீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத கள்ளனேனானாலுமே
கைகுவித்தாடியும் பாடியும்விடாமலே கண்பனித்தாரைகாட்டி
யண்ணுபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை யானெனவுமேலேழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை யகிலமுஞ்சிறி தறியுமேற்
றண்ணுநின்னதரு ளறியாததல்லவே சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாகுவதமுத்திநிலை யீதென் றுணர்த்தியே சகசநிலைதந்துவேரென்
றெண்ணுமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே யேழையேற்கருள் செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரி னுக்குயிராகி யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

காசி ஹநுமான் காட்

T. S. சீதாராம ஐயர் அவர்கள்

எழுதுவது.

(தொகுதி 3 12-ம் வாரத் தொடர்ச்சி)

“தக்கால ஸ்திதியில் ஸனாதன தர்மத்திற்கு புதிதாய் ஒரு ஜீவனையும் சருசருப்பையும் உண்டாக்கவும்” என்றெழுதியிருப்பதை கவனிக்குங்கால் ஏற்கனவே தொன்றுதொட்டு வம்ச பரம்பரையாய் வந்திருக்கிற குலாசாரங்களை யொட்டிய தர்மமானது நாகரீகத்திற்கு பொருத்தமாக யிராததால் ஞான ஸனாதன தர்மத்தை பொது ஜனங்களுக்கு போதிப்பதற்காக, மேலே கண்டிருக்கிற ஞான சரித்தரங்களை மடத்துச்சிலவில் அச்சிட்டு தேச ஸஞ்சாரமென்னும் வ்யாஜத்தால் ஸஞ்சார செய்து, புது ஜீவனை யுட்புகுத்தும் பொருட்டு; ஸனாதன தர்மத்தின் பழய ஜீவனைப் போக்கி புதிய ஜீவனையும் சருசருப்பையும் உண்டுபண்ணுவதற்காக வென்றல்லவா காணப்படுகிறது.

அனாதி வித்தமாகவும் ஸ்ரீஸர்வேச்வரருடைய ச்வாஸமாகிய வேதங்களுக்கு பாஷ்யஞ்செய்து லோகோபகாரார்த்தமாய் அருளியிருக்கும் ஸ்ரீவித்யாரண்ய யதீசுவராளால் எழுதப்பட்ட “ஸ்ரீசங்கர திக்விஜய”த்தில், ஞான சரித்தர ஞாலாகிரியர்களுக்குத் தேவையும் வரக் காரணமென்ன?

ஸ்ரீவித்யாரண்ய சித்விலாஸ, ஸதானந்தாதி யதீசுவரர்களின் காலங்களில் ஸ்ரீ காஞ்சிநகரில் ஸ்ரீ சங்கராசார்யரின் மடமாவது, பிம்பமாவது, ஆசார்யரின் லாக்ஷாத் பரம்பரையாவது இருந்திருந்தால் ஷே யதீசுவரர்கள் லோக சேஷமார்த்தமாய் அருளியிருக்கும் சங்கர திக்விஜயாதி க்ரந்தங்களில் தனக்கென்று வைத்துக்கொண்டதாகச் சொல்லப்படும் ஸர்வோத்தக்ருஷ்டமாகிய யோக லிங்கத்திற்கு ஆஸ் தானமாகிய காமகோடி வலிம்மாஸனத்

தையும், பிம்பத்தையும் காண்பிக்காமலிருக்கக் காரணமென்ன?

“காமகோடி வலிம்மாஸனத்தை யேற்படுத்தினவரும்” என்றிருப்பதில் ஷே வலிம்மாஸனத்தை ஸ்ரீபரமாசார்யாளே யேற்படுத்தினாரா? அவ்வது ஸ்ரீ பரதேவதையான ஸ்ரீ காமாக்ஷியம் மன் வீற்றிருக்கும் பீடத்திற்கே காமகோடி பீடமென்று பெயரா? ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியின் பீடத்திற்கே காமகோடி பீடமென்பதாயிருந்தால் ஸ்ரீபரமாசார்யரின் காலத்திற்கு முன்னால் ஸ்ரீபரதேவதை எங்கு வீற்றிருந்தாள், காமகோடி பீடத்திற்கு கதிபதி ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியல்லவா? வேறு ஸர்யாவி அப்பீடத்திற்கு கதிபதி எவ்விதமாகக்கூடும்?

“காஞ்சிவரத்தை தலை நகரமாகக் கொண்டார்” என்றால், இவ்விஷயம் உலக ப்ரவலித்தியாக இருக்கவேண்டுமல்லவா? ஸ்ரீ ராமசந்திர மூர்த்தியின் தலைநகரம் அயோத்யா பட்டணமென்பதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் த்வாரகாபுரியை தலைநகரமாக வைத்துக் கொடிருந்தாரென்பதும் எவ்விதம் உலக ப்ரவலித்தியாக விருக்கிறதோ அவ்விதமே கலியுகத்திலவ தரித்த ஸ்ரீபகவத் பாதாளின் தலைமை ஸ்தானமும் காஞ்சி நகரமேயாகியிருந்தால் உலக ப்ரவலித்தியாகவே யிருக்கு மல்லவா? தமிழ் தேசத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீ காஞ்சி பட்டணமானது ஸ்ரீ பரமாசார்யாளுக்கு தலைமை ஸ்தானமாகியிருந்ததென்றால் இவ்விஷயம் தமிழ் தேசத்திலிருக்கும் அனேக ஜில்லாவாசிகளுக்குத் தெரியாமலிருக்கக் காரணமென்ன? திருச்சி, மதுரை திருநெல்வேலி, சேலம்கோயம்புத்தூர் முதலாகிய ஜில்லா வாவிகள் ச்ருங்கேரி மட சிஷ்யர்களாக விருக்கக் காரணமென்ன? ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஆசார்ய மட பரம்பரை அவிச்சின்னமாகவே வந்திருந்தால், மேலே கண்ட ஜில்லா வாவிகளின் குலவிருத்தாளி

ற்குத் தெரியாமலா விருந்திருக்கும்? ஒருக்கால் தெரிந்தே ஷேபரம் பரைபை உதாலீனமாக நினைத்து, அன்ய பாஷா தேசமடத்திற்கு சிஷ்யர்களாகியிருந்தால், அவ்விஷயம் பெருத்த குருத்ரோகமல்லவா? மேலே கண்ட ஜில்லா வாவிகளின் குலவிருத்தாளெல்லாம் குருத்ரோகிகளா? ஸ்ரீ அதிபரமாசார்யாளே உலகத்திலுள்ள புண்ய சேஷத்ரங்களைக் கெல்லாம் ஸர்வோத்தக்ருஷ்டமான சேஷத்ர மென்றெண்ணி ஸ்வயமாக ஸ்தாபித்தாரென்ற காமகோடி வலிம்மாஸனத்தை யாருடைய அனுமதியின் பேரில், குட்பகோணம் கொண்டு வந்தார்கள்?

இவ்விதமான ஆலோசனைகள் மேலும் மேலும் உற்பத்தியாகிக் கொண்டேயிருந்தமையால், இவ்விஷயங்களைப் பற்றிய ஸந்தேகங்களைப் ப்ரயாகை சேஷத்ரம் வந்து சாதர்மாசம் நடத்திவரும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின், ஸ்ரீ முகமூலமாகவே தெரிந்துகொள்ளாமெனக் கருதி அடியில் கணும விக்ரூபன பத்திரிகைகள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸன்னிதானத்திற்கு கனுப்பப்பட்டன.

25—7—1934 ப்ரயாகையில் தங்கியிருந்த குட்பகோண மடாதிபதிகளாகிய ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸன்னிதானத்திற்கு ஸ்ரீ மான் ஜே, வி, ராஜ்காபாலசர்மா ஹிந்தி பாஷையில் விடுத்த விக்ரூபன பத்திரிகைகளின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

(தொடரும்).

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் 1-க்கு ரூ. 0-8-0

நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு தனி விகிதம்.

மானேஜர்,

“வித்தக ஆபிஸ் புதுவை.

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, No. 2,
Pondichéry.

நத்தம்பாற் கேடு முளதாகு சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ வுலு மாசி மீ ௨௧௨ (12—3—36)

NO. 13.

சுத்தசாதகம்.

ஈசனதுரையுங்கிரியையதென்று
மியம்பிமுபாசனையென்றும்
பாசமதகன்றசுத்தமதென்றும்
பகர்ந்திமுென்றுகாண்டமதாம்
நேசநற்கிரியைசைவம்வைதீக
நிகழ்ந்திமுபாசனைசுத்தம்
ஆகில்சிவாத்துவிதமிவைமுன்று
மடங்கிநெத்தவமசியே.

கிரியையினேறியையிலங்கிடவியம்புங்
கிளர்தந்திரம்மெழுநான்கும்
அரியநல்லுபாசனாநெறியதனை
யறைந்திமெறையொருநான்கும்
உரியவச்சுத்தநெறிதனையுரைக்கு
முபநிடச்சுருதியெண்ணான்கும்
கிரியைதொம்பதந்தற்பதமுபாசனையக்
கேடில்சுத்தம்மசிபதமே.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
றூன்வந்து முந்துமினே.
[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

யுவ ஸ்ரீ மாசி மீ உகூ உ

மூவடி முப்பது.

இன்பக் கூறு. க.

முடிபுரை.

இடைக்காடர் என்னும் சதுரப்
பாடுடைய பெருந்தகையார்,
“நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வை
[யகம்”
(திருமந்திரம்.)

என்னும் அமுத வாக்குக்கு ஒப்ப,
அகில சீவர்கள் மாட்டு வைத்த கைம்
மாறு இல்லாக் கருணையினால், அரு
ளிச் செய்த மூவடி முப்பது என்னும்
திவ்ய திரு நாமம் பூண்ட தமிழ் மறை
யில் முதலாவது அத்தியாயமாகி மிளி
ரும் இன்பக் கூற்றில் “காமம்” “காமக்

கிழத்தி” “ஊன்மிசைதல்” “பொய்
யுரை” “நாணுமை” என்னும் மட்டம்
தாங்கிய ஐந்து சூத்தங்களும் இதன்
முன் வெளிவந்த “வித்தக” இதழ்
களில் ஒரு சிறிது விளக்கிக் கூறப்பட்
டுள்ளன.

ஆதலால் இவ் அத்தியாயத்தால்
பெறப்படும் தத்துவார்த்தமும் இத
னால் ஆம் பயனும் இதன் முடிபுரை
என ஈண்டு ஒரு சில கூறுமுகத்தால்
சிறிது விளக்கமுற உரைக்கப்படும்.

இன்பக்கூறு என்னும் அத்தியாயத்
தில் (உலக போகங்கள் அனைத்தும்
மாயா போக மாகிய சிற்றின்பம் எனப்
பொதுப்பாலாகக் கூறப்பட்டனும், உலக
உற்பத்திக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நிகழ்ச்
சிக்கும் விழ்ச்சிக்கும் காமமே காரணம்)
என அக்காமம் எனும் தத்துவத்தை
ஐந்து சூத்தங்களால் விளக்கி அவ்
அத்தியாயத்துக்கு முற்றுத் தந்தனர்
எமது புலவர்.

ஒருவனும் ஒருத்தியும் சிற்றின்பம்
என்னும் காம இன்பத்தை நிறை
கொண்டு உண்டு உய்தி பெற வேண்
டும் எனவும், இயற்கை முறையும் இல்
லற வாழ்வின் பெற்றியும் இதுவே
எனவும், அவ் இல்லற வாழ்க்கையே
உயர்ந்தோரால் கையாளப்பட்டு அவர்
தம் படியேற்றத்துக்கு உறுதுணை என
ஆக்கப்படவேண்டும் எனவும் கூறி,
அத்தகைய இல்லறம் அகில சீவர்க
ளாலும் உருற்றப்படுகின்றதாயினும்
அவ் அறத்தாறு சீரிய முறையில்
நடை பெறுது தற்சுதந்தரத்தாலும்
நிறையின்மையாலும் அவலம்பம்
பெற்று — கீழ் நிறைப் பொலிவு பெற்
றுப் பிணி மூப்புக்களால் நலிவுற்றுப்
புருஷார்த்தங்களை இழந்து விடுதற்கே
— சாதலுக்கே இன்றியமையாச் சாதன
மாகித் திரிகின்றது எனவும் வரை
யறுத்து அறிவுறுத்தியமையோடு, சிற்
றின்பமே பேரின்பமாகி மாற்ற மடைய
வேண்டியது எனவும், இஃதே யன்றி

வேறு தடம் இல்லை எனவும் அருளிப்
போந்தனர் எமது புலவர் பெருமான்
எனக் கூற ஆம்.

காமம் உலகோர் காமம் எனவும்
உயர்ந்தோர்க்குரிய காமம் எனவும்
இருவகைப்படும் என்பதும், உயர்ந்
தோர்க்குரிய நிறை முறையான காமத்
தினற்றான் நிலக்குப் பொறையாய்ப்
பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளுக்கு இட
மாகி அழிந்துபடும் மருளுடம்பு அவ்
அசுத்தமாகிய பொறை நீங்கி விமல
ததுவாக — வாய்மையான காமக்
கிழத்தியாக—பேரின்ப லாபம் தரும்
பிரமக் கிழத்தியாக மாற்றமடையும்
என்பதும்,

அத்தகைய காமக் கிழத்தியைப்
பேணிக் காண்பதே — ஆக்கிக் கொள்
வதே குருவளால் உருற்றற்பாலதாய
வாய்மையான அறத்தாறு என்பதும்,

அவளே உயிர்க் கிழவனது “தொல்
குறி” என்னும் விந்து ஸ்தானத்தை
விளக்கி அவனுக்கு அளப்பிலா ஆற்ற
ல்களை அளித்து எல் இயலான முயக்
த்தை ஊக்கி — பரஞ் சுடர்ச்
சோதியை — அகண்டாகார அமல
சொருபத்தை அவன்பால் ஆக்கமுறச்
செய்து அவனை நித்தியத்துவம் அடை
யச் செய்பவன் என்பதும்,

இத்தகைய குரு நெறியாகிய —
இயற்கை நெறியாகிய மெய்யுரை உலக
மாக்கள் கண் கூடாகக் கண்டன
வற்றிற்கு மாறுபட்டதாதலால் நெறி
யல்லா நெறிகளால் சாதலடையும்
வல்லபம் பெற்ற அவ் உலக மாக்கள்
இதனைப் பொய்யுரை என ஏளனம்
செய்து இதற்குச் செவி சாய்க்கமாட்
டார் என்பதும்,

பக்குவ சீவர்களே குருவருளால்
இவ் அறத்தாற்றைக் கடைப் பிடித்து
ஒழுகி உய்தி பெறுவார் என்பதும்,
இத்தகைய அரிய பெரிய அறத்தாற்
றைக் கைக்கொண்டொழுகி ஆரோ

கணம் பெறும் பக்குவ சீவர் உலக மாக்கள் ஏனைங்கட்கும் வசைகட்கும் நாணி—அஞ்சித் தமது ஆரோகண நெறியாகிய படியேற்ற முறையில் தாமத இயக்கத்தைப் புகுத்தி அவல ம்பம் பெறாது மதி வைராக்கியத்தோடு ஆரோகணம் பெற்று உய்தியடைதலே அவர் தமக்கு இன்றியமையாக் கடன் என்பதும்

“இன்பக் கூறு” என்னும் முதலாம் அத்தியாயத்தால் சுருங்கக் கூறி விளங்க வைத்தனர் எமது புலவர் பெருமான் என அறிதற்பாற்று.

உரிய சாதகங்களால்—நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களால்—சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் கைவரப் பெறுதலே—அசுத்த நிறை யமைந்த மருளுடம்பு அவ் அசுத்தம் நீங்குதலே—மலம் விமலமாதலே—விமல யாக்கையாகிய ரக்ஷக தேகத்தைப் பெறுதலே—புகலிடம் என்னும் முத்தி வாயிலை அடைதலே, காமக்கிழத்தியை ஆக்கிக் கொள்ளுதல்—பேரின்பமளிக்கும் பிரமக் கிழத்தியை அடைதல்—சிற்றின்பம் பேரின்பமாகித் திரிதல் என்பதன் தத்துவார்த்தம்,

இடைக்காடர் என்னும் சித்தர் பெருமான் அருளிய இன்பக் கூற்றின் தத்துவார்த்தம்—உண்மைப் பொருள்—பொழிப்பு என்பது நன்று கடைப் பிடிக்கற்பாற்று.

சிற்றின்பம் பேரின்பமாகித் திரிதல்—சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் காய சித்தி பெறுதல்—முத்தி வாயிலை அடைதல்—நித்தியத்துவம் பெறுதல் எவ்வாறு? எனின்,

அஃது இன்பக் கூற்றின் பொழிப் பாகு—தத்துவார்த்தமாக மேலே கூறி யனவற்றை ஒரு சிறிது விளக்கு முகத் தால் உரைக்கப்படும்.

பிராணன் அபானன் என்னும் இரண்டு கூறாகப் பேசப்படும் வாயுக் களில் அபானன் என்னும் வாயுவானது காலன் என்னும் மிருத்புவின் உற்பத்திக்குக் காரணமாய் உள்ளது.

அஃதாவது அசுத்த காம உணர்ச்சியைப் பெருக்கி நிறை முறையில்லா ஒழுக்கத்தால் சீவன் வசிக்கும் தானமாகிய விந்துவைக் கேடடையச் செய்யும் நீர்மை வாய்ந்த தென்பது.

இவ் வாயுவானது நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியாலன்றிப் பிறவாறு அமல மடைதல் முடியாத காரியம்—இப்பற்கை விரோதமாகும்.

நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் இவ்வாயு அசுத்த நிறை எனப்படும் பங்கமடைந்த சேற்றினின்றும் எழுந்து அமல அக்கினியோடு நிறை கொண்டு பஞ்சீகரணிக்கப்பட்டு அமலம் பெற்று அடிக்குடில் எனவும் அடிவயிறு எனவும் கூறப்படும் அசுத்தமாகிய கீழ்முகச்சூனியினின்றும் வெளியேறி லலாடம் என்னும் அகண்டாகார வெளியைத் தாவி—அடைந்து,

அவ் வெளியில் அமர்ந்து கோலோச்சம் எம் பெருமான் திருக்கோயிலாகிய சுழிமுனை என்னும் தானத்தில் விளக்கம் பொருந்திய—கோடிசூரிய வெளிச்சமுடைய ஆகாயத்தில்—ஞானகாசத்தில் தளம் என மிளிரும் என அறிக.

பங்கஜ தளம் எனப்படுவது இதுவே ஆம்.

தளமாகிய மலர்—முன் தாம்மறைந்திருந்த மலர்—தாமரை மலர்—தாமரை மலர் மலரும் பெற்றி இதுவே என்க.

அஃதாவது அன்பு என்னும் அப்பு தத்துவத்தினின்றும் மேலேறி அக்கினி தத்துவத்தையும் ஆகாய தத்துவத்

தையும் கண்டவுடன்—அடைந்தவுடன் மலரும் என்பது.

பங்கஜ மலர்ப் பாதம் இதுவே.

அடி என்பது—திருவடி என்பது இதுவே.

தாமரைத் திருவடி—திருவடித் தாமரை—தாம் மறைந்திருந்த வேதம்—மறை இதுவே என்க.

காமத்தின் பயனை—நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியின் பயனை காதலால் ஓதப்படும் வாய்மையான வேதம் என்னும் அமல ஐகாரம்—அமல ஒலி இதுவே.

அசுத்த காமமானது சுத்த காமமாக—சிவ காமமாகித் திரிதலால் அச் சிவ காமம் என்னும் காதலால் அசைக்கப்பட்டு ஏகமாய் அம்பரமாய்—அம்பரத்தில்—ஞானகாசத்தில் ஒலிக்கும் நாதம்—ஏக அம்பர நாதம் (ஏக அம்பர நாதன்) இதுவே என்க.

பங்கம் என்னும் சேற்றிலன்றிப் பங்கஜ தளம் விளைவேறு முடியாது என்னும் இயற்கை விதியை அறியாதார் சிற்றின்பத்தை அறவே ஒழித்துச் சிவாகமங்கள் சாத்திரங்களைப் படிக்க வேண்டும் எனவும், இவைகளையே எடுத்து இயம்ப வேண்டும் எனவும் ஈசன் வார்கழலை ஏத்த வேண்டும் எனவும் இன்றோன்ன நடை நொடிகளால் சரீரம் பிணமான பின்பு மும்மலம் விட்டு நின்மலனோடு நின்றிடலாம் எனவும் இதுவே முத்தி எனவும் வற்புறுத்துக் கூறுவர்.

சேற்றிலன்றி வெறு மனையில்—சூனியத்தில் பங்கஜதளம் விளை வேறுவதும் அதனால் ஈசன் வார்கழல் கண்டு ஏத்தி உய்தியடைதலும் இயற்கை விரோதமே ஆகும்—அசம்பாவிதமே ஆகும்—முயற்கொம்பே ஆகும் என்க.

ஊத்தைக் குழி என்னும் பங்க மடைந்த சேறே பிருதிவி. அன்பே

அப்பு. அப்பின் மேல் சூரிய உஷ்ணம் அக்கினி. வாயுவோ அக்கினி யின்றி உருவம் பெறாது. வாயுவும் ஆகாயத்தில் தோன்றியது.

(ஆதலால் ஐகாரம் எனும் பஞ்ச பூதம்) — அசத்த பௌதிக சரீரம் நிறையோடு பஞ்சீகரணிக்கப்பட்டால், நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களால் பௌதிகங்கள் — பௌதிக சரீரம் பெற வேண்டிய நிறையைப் பெற்றால் ஆரூர்ப் பங்கு தளமத்தியில் நடனமீடும் அப்பன் திருவடித் தாமரை — “உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள்” ஆகிய எம் பெருமான் திருவடி காணப்படும் என்க.

அப்பர் தேவாரம்.

“... .. என்னுள்ளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன்.”

என அப்பர் அருளிய திருவாக்கின் உண்மையும் இதுவே ஆம்.

திருவடித் தரிசனமே வாய்மையான பொருளைக் காணுதல் — பொருள் என்னும் பொன்னைக் காணுதல் — அடைதல் என்று கூறப்படும்.

புகலிடம் அடைந்து காணப்படும் பொன்னெடுங் குன்றம் இதுவே ஆம்.

இவ் வுண்மை “பொருட்கூறு” என்னும் கட்டுரையில் விளக்கிக் கூறப்படும்.

அருந்தல் என்னும் அத்தியாயத்துள் அடங்கிய உணவு என்னும் ஆகாரங்களால் பெரும்பான்மை பிராணவாயுவும், பொருந்தல் என்னும் அத்தியாயத்துள் அடங்கிய களவு என்னும் கந்தருவ வழக்கத்தால் அபானவாயுவும் தம் தம் இயற்கையினின்று திரிந்து பெற வேண்டிய நிறையைப் பெறுவன வாகும்.

ஆதலால் இவற்றிற்குரிய சாதனம் — இன்றியமையாச் சாதனம் — பயில்

வுகள் நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களே என அறிதற் பாரற்றம்.

அன்றி, சட பேதம் கர்ம பேதம் அறியாது உஞற்றப்படும் நெறியல்லா நெறிகளால் — இயற்கை விரோதமான நடை நொடிகளால் — “துற்றவை துறந்தவெற்றுபிராக்கைய” ராய் அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெறாது வாயோடு கண் மூடி வீற்றிருத்தலால் பிராண அபான வாயுக்கள் அமல மடைதல் — ஏதம் தீர்ந்து சமப்படுதல் — வாயு லலாடத்தைத் தாவிக்கதி பெறுதல் முடியாத காரியமே — அசம் பாவிதமேயாகும்.

அருந்தலால் — ஆகார சுத்திபால் மனம் (வாசி) தூய்மையடைதல் — சித்தசத்தி உளதாதல் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தாலும் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

அருந்தல் பொருந்தல்களையும் அவற்றின் பயனாகிய சுத்தியையுமே

“ஆஹார லீஜ யோனி விவஹாரம்”

எனச் சாந்தோக்கியம் முறையிடுவதாயிற்று என்க. “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல 19 இல் “அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்” என்னும் கட்டுரையில் காண்க.

பொருந்தல் என்னும் அத்தியாயத்துள் அடங்கிய சிற்றின்ப நுகர்க்கியால் என்பு உள் என்னும் மஜ்ஜை — சுக்கிலம் உருகிப் பக்குவப்படுத்தலும் — தூய்மை அடைதலும், அதனால் இரு வினையின் ஏற்ற இறக்கம் விடுபடுதலும் — இருவினை ஒப்பு வாய்தலும், அதனால் துன்பம் களையப்படுதலும் துவந்துவங்கள் தன்மை முன்னிலை படர்க்கைகள் — தன்னிலை முன்னிலைகள் தூய்மை அடைதலும் — மல பரிபாகம் கைவரப் பெறுதலும், அதனால் அசத்த நிறை நீங்குதலும் — மாற்ற மடைதலும், அதனால் அமல நிறை என்னும் அமல

ஒளி யாகிய எம் பெருமான் உடலுட்குடி புகுதலும் — வாய்மையான பொருட் பேறு உளதாதலும் பின்வரும் பிரடல சுருதியாலும் வெள்ளிடை மலைபோல விளங்கி நிறறல் கண்டு கொள்க.

திருவாசகம்.

என்புள் ஒருக்கி யிருவினையை யீடழித்
[துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மை
[செய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய வுன்புகூந்து
அன்பின் குலாத்திலை யாண்டானைக்
[கொண்டன்றே

(ஷே குலாப்பத்து செ. 3)

பிராண அபான வாயுக்கள் அமல மடைந்து சமப்படுதலால் சிவம் என்னும் அமல அக்கினியோடு கூடிய வாயுமேல் எழுந்து லலாடத்தை தாவுதலும் அதுவே பிராண லிங்கம் எனப்படுதலும் பின் வரும் பிரமாணத்தாலும் நன்று வலியுறுகின்றது.

சித்தாந்த சிகாமணி.

தயங்குறுபிராணபாரசமநிலைபெறலான்
[மூலத்
தயர்ந்தெழுசோதியாதவ்ஓளிமீதுசோதி
[தானே
வயங்குறுபிராணலிங்கமென்னவேவகுக்கப்
[பட்ட
தியங்குறுபிராணபாரசநிரோதிகளென்
[போர்தம்மால்.

(ஷே பிராணலிங்கித்தலம் செ. 1.)

[பிராண அபான நிரோதிகள் — பிராணனையும் அபானனையும் அமலமாகிச் சமப்படுத்தியவர்; இந்திரிய நிரோதம் செய்த வாய்மையான பிரமசாரிகள்.

விர்துவில் உதிப்பதுவே வாயு ஆதலால் நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களால் — சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் விர்து தூய்மை அடையவே —

நிரோதம் பெறவே வாயுவும் தூய்மை அடைந்து சமம் பெறும் — நிரோதம் பெறும் என்க.]

திருமந்திரம்.

பிராணன் மனத்தொடும் பேரா தடங்கிப் பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிற் பில்லை பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சறி வித்துப் பிராண னடைபேறு பெற்றுண் டீரீரே.
(ஷே 3-ம் தந்: பிராணயாமம் செ. 4.)

[பிராணன் மடைமாறுதல் — கீழ் நோக்கி யிருந்த வாயு மேல் நோக்கித் தாவுதல். “பேச்சு அறிவித்தல்” என்பது அமல நாதங்களைக் கேட்டலை உணர்த்தி நின்றது.]

எருவிடம் வாச விருவிரன் மேலே கருவிடம் வாச விருவிரன் கீழே உருவிடு சோதியை யுள்கவல் வர்க்குக் கருவிடுஞ் சோதி கலந்துநின் றானே.
(ஷே பிரத்தியாகாரம் செ. 7.)

[“எருவிடம் வாசல் இருவிரன் மேலே கருவிடம் வாசல் இருவிரன் கீழே.”

என்பது மூலாதாரத்தை உணர்த்தி நின்றது.

மூலாதாரமே விந்து ஸ்தானம் அது தான் குண்டலி; மூலாதார வாயிலைத் தன் வாலால் மூன்றரைச் சுற்றுக்களாகச் சுற்றிக் கொண்டு அவ்வாயிலைத் தன் முகத்தால் மறைத்துக் கொண்டு தாக்குவது;

இதனைத் தட்டி எழுப்புவதைக் குறிக்கும் சித்தர் பரிபாஷைகள் மிகப் பலவாகும்.

இக் குண்டலியானது குண்டலி என்னும் வாயுவானது, நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் மூலரந்திரம் மலர்ந்து வழிவிட அதனால், தனது நாணல் கோணல் நீங்கி மேலே மூந்து சழிமுனையைத் தாவுகின்றது.

மேலே கூறிய மூன்றரைச் சுற்றுக் களையே கலைகள் நான்கு என்பது.

விந்துவில் உள்ள நான்கு கலைகளே நான் மறை எனப்படுவதும் அறிக.

திதிகளில் பதினைந்தரையே பதினாறு கலைகள் எனப்படுவது போல மூன்றரைக் கலைகள் நான்கு கலைகள் எனப்படுகின்றன.

ரவி கலை 12 உம் மதி கலை 15 உம் ஆம். இப் பதினைந்தையே பதினாறு எனக் கூறுவதும் சோதிடக் கணக்கு என்ப.

“கருவிடு சோதி கலந்து நின்றானே”

என்பது அக்கினியோடு கூடிய வாயு அமல மடைந்து ஒளி வடிவாகிய பிராண லிங்கமாய் நிலவுதலை உணர்த்தி நின்றது.

பிராணன் அபாணன் என்பனவே கொடி நிலை வள்ளி எனவும் இவை உரிய சாதகங்களாகிய அருந்தல் பொருந்தல்களால் வடு நீங்கி — தூய்மை அடைந்து சிறப்புறுதலாற்றான் கந்தழி என்னும் மல பரிபாகம் சித்திக்கும் என்பதும் இன்ன நீர்மை வாய்க்கப் பெற்ற மெய்யடியார் — கடவுளர் போலப் போற்றப் படுவார் என்பதும் பின்வரும் பிரமாணத்தாலும் நன்று பெறப்படும்.

தொல்காப்பியம்.

பொருளதிகாரம்—புறத்திணை இயல்.
சூத்திரம் 88.

கொடிநிலைகந்தழிவள்ளிஎன்ற வடுநீங்குகிறப்பின்முதலனமூன்றும் கடவுள்வாழ்த்தொடுகண்ணியவருமே.

[இதன் விளக்கமான உரையை “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல. 37 இல் “பாசுபதம்” என்னும் கட்டுரையில் காண்க.]

கீழ் நோக்கி நின்ற — நாணல் கோணல் அமைந்த வாயுவின் ஆதிக்கத்தால் தாம் வருந்தி யமையையும் பின்பு

அன்பு நெறியால் “தூக்கி வினை செய்து” “கீழ்மை அகற்றி” — வாயுவை மேலேற்றிக் கழுக்குன்ற தரிசனம் பெற்று உய்தி யடைந்தமையையும் மணிவாசகர் பின் வரும் செய்யுளால் நன்று புலப்படுத்தி யருளியதும் அறிக.

திருவாசகம்.

பூணை னாததோ ரன்பு பூண்டு பொருந்தி [நாடொறும் போற்றவும் நாணை னாததோர் நாண மெய்தி நடுக்க [டலுள முத்திரான் பேணை னாதபெ ருந்துமைப்பெருந் [தோணி பற்றி யுகைத்தலும் காணை னாத்திருக்கோல நீவந்து காட்டி [ரையகழுச் சூன்றிலே.
(ஷேதிருக்கழுக்குன்றப்பதிகம் செ. 4.)

[சீவர்கள் தற்சுதந்தரத்தை ஆசான் அடிக்கு அர்ப்பணம் செய்து அவன் உரையில் கட்டுண்டு ஒழுக்குவது என்றால்—நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்கள் அமைந்து உய்தி அடைவது என்றால் அரிது அரிது மா அரிது ஆகும். இதுபற்றியே “பூணை னாததோர் அன்பு பூண்டு” என்று கூறப்பட்டது.

கீழ் நோக்கிக் கிடந்த — நாணிக் கிடந்த அசுத்த வாயுவால் அடைந்த சரீரத் துன்பம் அளவிட முடியாதது என்பது “நாணை னாததோர் நாணம் எய்தி” என்பதனால் குறிக்கப்பட்டது.

இக் குண்டலியானது கீழ் நோக்கும் (நாணல்) பக்கச் சலன கதியும் (கோணல்) நீங்கி மேல் நோக்கத் தொடங்குங்கால் உளவாகும் துன்பங்கள் சகித்தற்கு அரியன என்பது “நடுக்கடலுள் அழுந்தி” என்பதனால் குறிக்கப்பட்டது.

வாயுவைக் கபாலம் ஏற்றுவது அரிதினும் அரிதாம் என்பது “பேணை னாதபெருந்துறை” என்பதனால் குறிக்கப்பட்டது.

“பெருந்துறைத் தோணி” என்பது எம்பெருமான் திருவடியாகிய குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி என்னும் நாதங்களைக் குறித்ததாகும். பெருந்துறை—ஞானகாசம்—அகண்டவெளி.

சுந்தரர் தேவாரம்.

“அரவொலியாகமங்கள் அறிவாரறிதோத்திரங்கள்
விரவியவேதவொலிவண்ணெலாம்வந்தெ
.....”

என்னும் பிரபல சுருதியும் பெருந்துறைத் தோணி பற்றி உகைத்தலின் உண்மையை நன்று புலப்படுத்துதல் காண்க.

பெருந்துறைத் தோணி பற்றி உகைத்தலால்—சுத்த நந்தி நாதத்தின் வழியே செல்லுதலால் கழுக்குன்ற தரிசனம் பெற்றனர் மணிவாசகர் என்க.

நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச் சியால் வாயு அமலமடைந்து சமமுறலால் — கொடி நிலை வள்ளி என்னும் பிராண அபானன் சமமுறலால் கந்து அழிந்த இடம்—கந்தழி பெற்ற இடம் இதுவே ஆம்.

இதுவே இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்க்கப் பெற்ற இடம் — அமல முதற்படி — முத்தி வாயில் என்க.

காமத்தினற்றான்—சிற்றின்ப நுகர்ச் சியற்றான் மெய்யுணர்ச்சி கைவர வேண்டும் — பேரின்ப லாபம் பெற வேண்டும் என்பதனை உலகமாக்களுக்கு விளக்குதற்கே பின் வரும் அரிய பெரிய மந்திரத்தை அருளிச் செய்தனர் அண்ணல் திருமூலர் என அறிதல் வேண்டும்.

திருமந்திரம்.

கண்ணுக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டுத்துட்
பண்ணுக்கி நின்ற பழம்பொரு ளொன்
[அண்டு
அண்ணுக்கி னுள்ளே அகண்ட வெளிகாட்
[டிப்
புண்ணுக்கி நம்மைப் பிழைப்பித் தவாமே.
(சூ. 3ம் தந். அட்டாங்கயோகம்தியானம்
[செ. 2)

[கண் நாக்து மூக்குச் செவிஎன நான்கு இந்திரியங்களைக் கூறி ஐந்தாவது இந்திரியமாகிய மெய் என்னும் உணர்ச்சி இந்திரியத்தை “ஞானம்” என்னும் சொல்லால் விளக்கிப் போந்தனர். ஐந்து இந்திரியங்களின் கூட்டம் எனினும் ஆம்.

குறள்.

கண்டுகேட்டுண்டெயிர்த் துற்றறியும் ஐம்பு
[வனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள்.
(சூ. 111ம் தந். புணர்ச்சிமகிழ்தல் செ. 1.)

எனத் தேவர் கூறியதும் அறிக.

அல்லதூஉம் நான்கு இந்திரியங்க ளையும் கூறிவிட்டு ஞானக் கூட்டம் என்னும் சொற்றொடரால் “கூட்ட டுநர்வுக்கு” இன்றி யமையாத உணர்ச்சியின் நேர்மையைக் கூறினர் எனினும் அமையும்.

எவ்வாறு கூறினும் பொருளால் ஒன்றே ஆம்.

மூலாதாரம் லிங்கம் (“தொல்குறி”) என்று கூறப்பட்டனும் அம் மூலாதாரத் தை விளக்கவும் அசைக்கவும் அதனுடன் சம்பந்தமுடையதாய் அதனோடு தொடர்புடையதாய் — வெளிப்படையில் காணப்படுவதாய்ப் புறப் பயில்வு என்னும் இன்ப நுகர்ச்சிக்கு இன்றி யமையாக் கருவியாய் — ஐம்புல இன்பங்களையும் ஒருங்கே ஏக காலத்திற் நுகர்தற்குரிய புறக்கருவியாய் விளங்கும் குறியே லிங்கம் எனப்படுவது.

அக் குறி ஆண் பெண் என்னும் இரு பாலார்க்கும் உண்டு. ஆண் — சவம். பெண் — பகம் (பகவதி).

இவ்விரண்டு லிங்கங்களும் கூடிக் குழையாவிடில் இவ்வுலகமும் இல்லை; அவ்வுலகமும் இல்லை; சித்தியுமில்லை; முத்தியுமில்லை.

இவ் உண்மையை வெளிப்படையாய் விளக்குதற்கே கண். நாக்து, மூக்கு, செவி, ஞானம் எனும் இவ் ஐந்து உணர்ச்சிகளும் கூடி இருக்கும் இடம் — கூட்டம் கொண்ட இடம் விந்துவின் இடமாகும் என்பதனை உணர்த்துதற்கே, விந்துவின் அசைவாகிய நாதம் — ஒலி — பண் என அமைக்கப்பட்ட “பரம்பொருள்” ஒன்று உண்டு என்று கூறப்பட்டது.

அவ் ஐந்து புலன்களால் காரியப் படும் ஒவ்வொரு உணர்ச்சியும் ஒருங்கு கூடி இருக்கும் இடம் என்று கூறிப் போடு அமையாத அவ் இடத்தின் பெருமையும் இலக்கணமும் இன்ன என அறுதியிடுவாராய், பண் ஆக்கி வைத்த பழம் பொருள் (அங்கு) உண்டு என்று கூறியருளிஞர் திருமூலர் என அறிக.

ஆதலால் நிறை கொண்ட பரில்வுகளால் அசைக்கப்படும் உறுப்புக்கள் புண்படும்—புண்ணாகும்; அக்கினியால் வேகும்; வெந்து புண்ணாகும். புண்ணாகாமல் போகாது.

புண்ணாகாவிடின் புண் + இயம் இல்லை—புண்ணியம் இல்லை. புண்ணியம் இல்லார்க்குப் பூ இல்லை; பூப்பதில்லை; பூத்து மணப்பதில்லை; நீர் இல்லை — நீறு இல்லை; பாவம் நீறுவதில்லை — அசுத்த பௌதிகங்கள் — வினை ரூபம் நீறுவதில்லை; இருவினையும் கெட்டுத்திரிவதில்லை; நீர் என்னும் அமுதம் இல்லை என்க. புண்ணியம் செய்வார்க்கே பூவுண்டு; நீர் உண்டு. அண்ணல் அருள் உண்டு.

இதுபற்றியே,

“புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த
[வாறே]”

என்று கூறப்பட்டது.

பின் வரும் திருவாக்கும் இவ்
உண்மையை நன்று புலப்படுத்துதல்
கண்டு கொள்க.

திருமந்திரம்.

உள்ளம் பெருங்கோயி லானுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானூக்கு வாய்கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவ
[விக்கம்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளாமணி விளக்கே.

புண்ணியஞ்செய்வார்க்குப்பூவுண்டுநீருண்டு
அண்ண லதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிசு ளெம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றுரே.

(ஊ. 7ம். தந். சிவபூசை செ. 2, 6)

சிற்றின்ப துகர்ச்சியாகிய புறப்
பயில்வுகளுக்குரியது புற உறுப்பு.

இதனால் இதன் அசைவினால் அக
உறுப்புக்கள் தாக்கப்பட்டுச் சிறுகச்
சிறுக நிறைபெற்று அதனால் உணர்ச்சி
நிறை பெற வேண்டியதும் தூலம்
விளை வேற வேண்டியதும் அதனோடு
சூக்குமமும் விளை வேறி அமலமாக
வேண்டியதும் முறையாகும்.

தூலத்தினூறான் சகலமும் ஆக
வேண்டும். சூக்குமம் நிறை பெறு
தற்குத் தூலம் இன்றியமையாதது.
தூலம் இன்றி ஒன்றும் ஆகாது.

விந்து தூய்மை அடைய வேண்டிய
தென்பதும்,

கலைகள் சமப்படவேண்டிய தென்
பதும்,

சூக்குமம் வலுக்க வேண்டிய தென்
பதும்,

சூக்குமமாகிய நாதம் சுத்தப்பட
வேண்டிய தென்பதும்,

புலால் ஆக்கை பூ மணம் கமமும்
ஆக்கையாக மாற்றமடைய வேண்டிய
தென்பதும்,

தூலத்தால் — தூலப் பயில்வால்
ஆக வேண்டியனவே யன்றி வெறும்
வார்த்தையால்—வாய்ப் பேச்சால்—போ
லியான நடை நொடி சாடைகளால்—
நெறியல்லா நெறிகளால் ஆக முடி
யுமா? முடியாது! முடியாது! முடி
யாது! என்றே முக்காலும் கார் தூக்கி
மொழியப்படும் என்க.

காமத்தால்—கந்தருவ வழக்கத்தால்
—நிறை முறையான சிற்றின்ப துகர்ச்
சியால் வாயு அமலமடைந்து லலாடம்
என்னும் அகண்டாகார அமல வெளி
யைத் தாவிக்கெதி பெறுதலால்,

பிராண அபான வாயுக்கள் தூய்மை
யடைந்து சம முறுதலே — உடலுயிர்
இயக்கம் சம நிறை பெறுதலே —
இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் சித்திக்
கப் பெறுதலே — முத்தி வாயில்
என்னும் புகலிடம் புக்குப் பொன்
னெடுங்குன்றம் கண்டு—வாய்மையான
பொருட் பேறடைந்து படியேற்றம்
பெறுதலே இடைக்காடர் என்னும்
புலவர் பெருமான் அருளிய இன்பக்
கூறு என்னும் முதலாம் அத்தியாயத்
தால் கூறப்பட்ட உயர் இல்லறமாகிய
ஒழுக்கமும் அதன் பயனுமாம் என
அறிதற்பாற்று.

இன்பக் கூற்றின் தத்துவார்த்தமும்
இதுவே ஆம்.

பின் வரும் பிரமாணமும் உயர்
இல்லற வாழ்வின் பயன் இன்னது
என்பதனை நன்று வலியுறுத்துதல்
கண்டு கொள்க.

தொல்காப்பியம்.

‘பொருளதிகாரம்—கற்பியல்.

குத்திரம் 52.

காமஞ்சான்றகடைக்கோட்காலை
எமஞ்சான்றமக்களொடுதுவன்றி
அறம்புரிசுற்றமொடுகிழவனுங்கிழத்தியும்
சிற்றத்தபயிற்றல்இறந்ததன்பயனே.

“காமஞ் சான்ற கடைக் கோட்
காலை” என்பது நிறை முறையான
சிற்றின்ப துகர்ச்சியால்—உயர் இல்லற
வாழ்வினால் காமம் முற்றுப் பெற்று—
ஆட்சி பெற்றுக் கந்தழி சித்திக்கப்
பெற்றமையை — இருவினை ஒப்பு மல
பரிபாகம் கைவரப் பெற்றமையை
உணர்த்தி நின்றது.

அசுத்த காமம் சுத்த காமமாக மாறிய
இடம்—அசுத்த காம யாக்கையாகிய
மல தது பொடியான இடம்—சுண்ண
மான் இடம்— விமல ததுவாக மாற்ற
மடைந்த இடம் இதுவே.

எம் பெருமான் திருவடித் தரிசனம்
பெற்ற இடம் — உணர்ச்சி தூய்மை
அடைந்த இடம் இதுவே என்க.

திருப்புகழ்.

“காமயாக்கைபொடிபடுகளில்வாய்த்த

[கழலினை

காதலாங்கருதுமுணர்தருவாயே.”

(சிதம்பரம்)

என அருணைகிரிநாதர் அருளியதும்
அறிக.

காம யாக்கை—அசுத்த காம சீர
மாகிய மருளுடம்பு. பொடி பதேல் —
சுண்ணமாதல் — நீறி மாறுதல் —
கெட்டுத் திரிதல் — விமல காயமாக
மாறுதல். அமல ஐகாரமாகிய—அமல
நாத வடிவமாகிய—வேத வடிவாகிய
எம்பெருமான் திருவடிப் பேறு உள
தாதல் — வாய்மையான வேதங்களை
ஒதுதல் நிறைமுறையான சிற்றின்ப
துகர்ச்சியால் காதல் கைவரப் பெற்ற
விமல ததுவுடைய மெய்யடியார்க்கே
உரியது ஆதலின்,

“கழலினை காதலால் கருதும் உணர்
[தருவாயே]”

என்று கூறியருளிஞர்,

“காம நோயை விட்டு நீர் கருத்துளோ
[உணர்ந்த பின்]”

எனச் சிவ வாக்கியர் அருளியதும்
அறிக.

காமத்தால் அடையப்படுந் காத
ஒடையாரே வாய்மையானவேதங்களை
ஒதுதற்கு அருகர் என்பது.

“காதலாக்கிச்சிந்துகண்ணீர்மல்கிஒதுவார்
.....”

என வேதம் ஒதுவார் இலக்கண
த்தை ஞானசம்பந்தர் அருளியமை
யாலும் அறியப்படும்.

“கடைக்கோட்காலே” என்பது
கடையாய் விளங்கும்--கடை எனப்
படும் -- கடையாயும் உள்ளதாயும்
விளங்கும்(கடை + உள் = கடவுள்) எம்
பெருமான் திருவடிபயப்பற்றிய காலம்
-சுக்கெனப் பிடித்த அவசரம் என்க.

கடைகாக்கப்பட்ட இடம்— இந்தி
ரிய நிரோதம் பெற்ற இடம்— விந்து
வின் கலைகள் ஊனில் உறையப்பெற்ற
அவசரம் எனினும் ஆம்.

“ஏமஞ் சான்ற மக்கள்”--என்பது
மலம் விமலமாதலால் ஏமமாக--பொன்
மயமாக--ரக்ஷக தேகமாக மாற்றமடை
ந்த உடலை உணர்த்தி நின்றது.

மாற்றமடைந்த உடலையே--உடலுயி
ரையே ஞானக் குழந்தை என்ப.

“புதல்வர் எனும் எம்தரு” என்
னும் இருக்குவேத வாக்கியத்தின் பொ
ருளும் இதுவே ஆம்.(இருக்கு அஷ்ட
கம் 2 அத்தியாயம் 6 மண்டலம் 2 சூக்
தம் 23.)

“அறம்புரி சுற்றம்” என்பது அசுத்த
மான --மறத்தன்மையுடைய கருவிகர
ணங்களும் மற்றைய முன்னிலைகளுமா
கிய சுற்றம் வசப்பட்டு நித்தியத்துவ
நெறியாகிய அறநெறிக்கண் நின்றமை
யை உணர்த்தி நின்றது.

இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்
ந்த போது வாய்மையான பெண்டர்
மக்கள் சுற்றம் காணப்படும் என்பதன்
உண்மை இதுவே ஆம்.

“கிழவனும் கிழத்தியும்” என்பது
ஒன்றனை ஒன்று மிசைதலால் தன் தன்
இயல் கெட்டு --அசுத்தம் நீங்கி ஒழி
வற ஒன்றிய. உடலுயிர்களை உணர்த்தி
நின்றது.

“சிறந்தது பயிற்றல்” என்பது

“தமிழுக்கு இருவர் தவத்துக்கு ஒருவர்”

என்னும் பழமொழியின் உண்மைப்
பொருளுக்கு ஒப்பியவாறு தமிழ் என்
னும் வியாபக நிலையில் இருவராய்
நின்றோர், ஒழிவற ஒன்றுதலால் தவத்
திற்கு ஒருவராய் அமலப் படியேற்றம்
பெறுதலாகிய சிறந்த தவம் உஞற்று
தலையும், அரிய பெரிய அருட்சித்திகள்
விளைத்தலாகிய செயற்கரியன செய்
தலையும். உலக குரவராய் வதிந்து பக்
குவ சீவர்களுக்கு உபதேசம் புரிந்து

அவர்களை நன்னெறிப்படுத்துதலையும்
உணர்த்தி நின்றது என்க.

“இறந்ததன் பயன்”--காமத்தால் கந்
தருவ ஒழுக்கத்தால் ஆம் பயன்--உயி
ரும் உடலுமாகிய கிழவனும் கிழத்தியும்
தம் தம் அசுத்த இயல் கெட்டதனால்
ஆம் பயன்--சாதலுஞ்ச சாதலடைந்த
தனால் ஆம் பயன்--காமயாக்கை பொடி
பட்டு விமல தேகமாக மாறியதனால்
ஆம் பயன் இதுவே--சிறந்தது பயிற்
றலே ஆம் என அறிதற்பாற்று.

மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

“முடிபுடிபுடி” என்னும் அரிய
தமிழ் மறையின் முதலாம் அத்தியாய
மாகிய இன்பக் கூற்றின் முடிபுரையாக
இதுகாறும் கூறியவைகளால் அவ் இன்
பக் கூற்றின் தத்துவார்த்தமும் பயனும்
ஒருவாறு உணர்த்துகும்.

சுபம்.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்காதலால் எழுதி அகில்
சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர்
அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்
தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில்
எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அணு தபால் முத்திரை அனுப்பிப்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

MECHANISM OF LIFE.

SIR J. C. BOSE'S LECTURE.

SYMPTOMS OF DEATH.

In studying the characteristic reactions of life it is necessary to distinguish movements of life from physical disturbances. All life movements cease at death and by this test the physiological can be discriminated from the physical. Now what are the symptoms of death and is it possible to detect the critical moment when life passes into non-life?

I have succeeded in discovering several exact methods by which the dying organism records its own curve of death. The plant is placed in a thermal bath the temperature of which gradually raised. At the definite fatal temperature about 60 C. a violent spasm occurs, which corresponds to the death throb of the animal. An intense electric discharge also takes place at this crisis.

I have recently succeeded in devising a new method which reminds one of the alleged weighing of the human soul. A dying patient was placed on a delicate balance; a less of weight was said to have been noticed at the critical moment, the interference being that this represented the weight of the soul which had then left the body. The average weight of the soul was said to be only six grains. So many extravagant claims are now made in the name of science that one must be sublimely about it.

The recent results obtained with plants are very startling; they show that a plant immersed in a heating bath suddenly loses its buoyancy and sinks at the fatal temperature. This can however be explained without postulating a soul in the plant.

NERVOUS FUNCTION OF PLANTS.

The possession of a nervous system has been denied in the case of plants my investigations prove, however, that not only has a nervous system been developed, but that it had attained a high degree of complexity as marked by the reflex arcs in which the sensory becomes transformed into a motor impulse. The absence of methods of quantitative measurements, has in the past led to various unfounded speculations. One of the most grotesque theories recently advanced is that the transmission of excitation in *Mimosa pudica* is due to the excretion of a stimulant by a knife-wound, the stimulant being then carried by the movement of sap caused by the transpiration current. This is a misapplication of the theory of Hermine as enunciated by Starling and Boyliss. There are two different modes of communication between distant organs by transfer of matter and by transmission of motion. The first is exemplified by the slow movement of liquids carrying chemical stimulants in solution such as occurs in the ascent of sap in the plant; the second is the rapid conduction of molecular

tremor from point to point association with the propagation of nervous impulse. These two different modes have been aptly likened to communication by post or telegraph. The difference between the two speeds is so great that it would be an unpardonable mistake to confuse one with the other. The nervous impulse in the plant is sometime as high 400mm. per second and is therefore several hundred times quicker than the slow rate of ascent of sap. The transpiration current theory presupposes that a wound stimulus is essential for secretion of a stimulant and that the impulse should always move upwards in the direction of the ascent of sap. I have shown, however that stimulation can be produced in complete absence of wound and by an electric shock of one-tenth the intensity that evoke human sensation. No demonstration of the totally unfounded character of the transpiration current theory could be more simple and convincing than the observation of the effect of the application of a drop of hydrochloric acid to the tip of the uppermost leaf of *Mimosa* tree. The ascent of sap is here impossible; yet an impulse was generated which travelled to a considerable distance downwards against the direction of the normal ascent of sap. Subsequent chemical examination proved that the stimulant had not been transported, but had remained localised at the point of application.

(To be continued)

“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவது வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

விஷய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைவசமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 தத்துவப்பெரியார் நூல்கள்	29 நிறை
4 எழுதாமறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணேதயம்
6 வேதாகமங்கள்	32 யோநம்
7 இருக்கு வேதம்	33 அன்பு
8 தமிழ் நெடுங் கணக்குத் திருத்தத் தீர்மானம்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
9 திருவருணட்டம்	35 அருள்
10 நாதம்	36 சகச ரிட்டை
11 அமல ஐகாரம்	37 பாசு பதம்
12 அடமுதல் நாத் பொருள்	38 மாற்றிப் பிறத்தல்
13 இல்லறம்	39 கற்பனை
14 அன்மை	40 சமாதி
15 துப்புரவு	41 பண்டைக் காலப் பெளத்த சமணரும் தற்காலச் சைவ ரும்
16, 17 மனைவி	42 அறஞ்செய் விருப்பு
18 பொருள்	43 நிறை முறை இல்லாக் கற்பனை
19 அருந்தல் பொருத்தல் அனந்தல்	44 சங்கச் சான்றோர் நூல்கள்
20 உடம்பின் பயன்	45 தூல குக்கும சம்பந்தம்
21 இடம்பட வீடேடேல்	46 பதி பசு பாசு உண்மை
22 ஜீவகாருண்ண்யம்	47 வீடு பெற நில
23 முயற்சி	48 சண்டேசுரப் பேறு
24 விதேக முத்தி சதகே முத்தி	49 காயசித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அடம்.

உடம்பின் அருமை பெருமை

இருக்கு வேத உண்மை சீதையை வந்தித்தல்

ஆரியமும் தமிழும்.

ஈழகாடும் தமிழும்

“நத்தம்போல் கேடு” என்னும் குறளுறை

உயிர் வருக்கம்.

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை	30 பொருடனைப்போற்றி வாழ்
2 கல்வி	31 குது விரும்பேல்
3 சிவமும் விஷ்ணுவும்	32 அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
4 கேள்வி முயல்	33 மாரியல்லது காரியமில்லை
5 காமேசன	34 பூமி திருத்தி யுண்
6 சோமயித் திரியேல்	35 சையொத்திருந்தால் செய் வன செய்
7 இடம் பொருள் ஏவல்	35 ஒருவனைப்பற்றி ஓரகத்திரு
8 கற்பெண்ப்பெவது சொற் றிறம்பாமை	37 ஊக்கமது கைவிடேல்
9 வேதாந்த சித்தாந்தம்	38 இல்லறமல்லது நல்லற மன்று
10 சுழினை	39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டி முடைமை.
11 மலபரிபாகம்	41 மெல்லினல்லாந்தோள் சேர்
12 இருவினை ஒப்பு	42 கைப்பொருடன்னின் டெய்ப் பொருள் கவ்வி
13 விட்ட குறை	43 தெய்வமிகழேல்
14 இராப் பகலற்ற இடம்	44 மோனமென்பது ஞான வரம்பு
15 அரவமாட்டேல்	45 சுற்றத்திற்கழகு குழ விருத்தல்
16 ஆவயத் தொழுவது சால் வும் நன்று	45 கீழ்மை யகற்று [யும்]
17 விருத்திலோர்க்கில்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்	46 தேடாதழிக்கிற்பாடா முடி
18 ஒத்த இடத்து நத்திரை கொள்	48 ஊருடன் பகைக்கண் வேரு டன் கெடும்
19, 20 ஒதுவதொழியேல்	49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத் திரு
21 ஆறுவது சினம்	50 நல்லிணக்கமல்லது அல் லற்படுத்தும்
22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்	51 மீ தூண் விரும்பேல்
23 உடையது விளம்பேல் [தல்]	52 சந் நீராடு
24 சுவது விலக்கேல்	53 காப்பது விரதம்
22 ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொளவர்	54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ் சுருங்கும்
26 ஐயமிட்டுண்	
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மில்லை	
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத் திற்கழகு.	
29 நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை	

தொடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர் ஜகதீஸ்சந்திரவஸூ அலர்கள் செய்த பிரசங்கம்

சும்மா கிடந்த சங்கைக் கெடுத்தான் ஆண்டி

அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவிலிகளுக்கு
[வாய்ப் பூட்டு]

பொ. முத்தையா பின்னை, உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி

உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

ஈழகாடும் தமிழும்

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திருந்தம் நான்
கின் ஆராய்ச்சி

20ம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.